

تاریخ نظریه : 1398/12/25
شماره نظریه : 7/98/1708
شماره پرونده : ح 89-1/3-8071

استعلام :

در پرونده ای محکومله بابت مهریه منزل مسکونی همسر خویش را به عنوان مال در اجرای احکام مدنی معرفی نموده که پس از توقیف محکوم علیه مدعی شده است که ملک را فروخته است و محکومله دادخواست بطلان معامله مبنی بر اینکه معامله صورتی است و ملک متعلق به محکوم علیه می باشد را مطرح نموده که منجر به صدور رأی مبنی بر صورتی بودن معامله گردیده و ملک متعلق به زوج قلمداد شده است و موضوع در دادگاه تجدیدنظر نیز تایید شده است و پس از صدور رأی محکوم علیه مجدداً ادعا نموده که ملک مستثنیات دین می باشد که حسب گزارش مرجع انتظامی مشخص گردیده محکوم علیه در منزل مذکور ساکن نمی باشد حال اعلام فرمایید آیا منزل مذکور مستثنیات تلقی می شود یا امکان فروش یا تحویل آن بابت طلب زوجه وجود دارد.

پاسخ :

با عنایت به بند «الف» ماده 24 قانون نحوه اجرای محکومیت های مالی مصوب 1394 و تبصره یک آن، منزل مسکونی محکوم علیه در صورتی جزء مستثنیات دین تلقی می شود که اولاً، علی الاصول محل سکونت بالفعل محکوم علیه باشد و ثانیاً، منزل مسکونی در حد نیاز و شأن عرفی محکوم علیه در حالت اعسارش باشد. بنابراین در فرض سؤال انکار اولیه محکوم علیه مبنی بر عدم مالکیت منزل مسکونی متنازع علیه، در تشخیص مستثنیات یا عدم مستثنیات دین بودن منزل مسکونی تأثیری ندارد.